

chybí určitý projev vůle, by obžalovaný Josef H. byl stíhán pro trestný čin spáchaný na purkmistrovském úřadě. Nestačí však ke zmocnění ani prohlášení svědka Ant. M-a při hlavním přelíčení, že požaduje potrestání obžalovaného jménem vlastním i jménem purkmistrovského úřadu v L., neboť v projevu tom není vůbec nějaké zmocnění, by státní zastupitelství trestný čin stíhalo, a Ant. M. není přednostou úřadu, nadřízeného purkmistrovskému úřadu v L. ani přednostou tohoto úřadu, nýbrž jen podřízeným úředníkem obecního úřadu, jenž není po zákonu povolán udíleti potřebné zákonné zmocnění k obžalobě jménem purkmistrovského úřadu.

Byla tedy obžaloba podle §§ 2 a 5 zák. o ochraně cti zastávána veřejným obžalobcem bez zmocnění úřadu potřebného podle § 14 odst. 2 a 3 bod 3 cit. zák., obžalobce nebyl k zastupování obžaloby oprávněn a je proto odůvodněna výtká zmatečnosti podle § 281 č. 9c) tr. ř.

Bylo proto vyhověti zmatečnì stížnosti a zrušiti rozsudek jako zmatečný dílem podle čís. 9a), dílem podle čís. 9c) § 281 tr. ř. a obžalovaného osvoboditi podle § 259 čís. 1 a 2 tr. ř.

Čís. 5076.

Ustanovenie § 41, čís. 5 zák. čís. 108/33 Sb. z. a n., má na mysli len predpisy trestného pokračovania, nie však predpisy materiálneho práva.

§ 112 tr. zák. nebol zákonom čís. 108/33 Sb. z. a n. (o ochrane cti) zrušený, bol však zmenený ustanovením § 17 cit. zák. čo do lehoty k podaniu súkromej žaloby pre trestné činy uvedené v tomto zákone.

(Rozh. zo dňa 11. septembra 1934, Zm III 200/34.)

V trestnej veci proti T. M. a spol., obžalovaným z prečinu pomluvy, o d v o l a c í s ú d potvrdil sprostujúci rozsudok súdu prvej stolice, odôvodnený tým, že súkromý návrh na stíhanie obžalovaných bol podaný opozdene.

N a j v y š š í s ú d zamietol zmätočnú sťažnosť hlavnej súkromej žalobníčky, založenú na dôvode zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 c) tr. p.

Z d ô v o d o v :

Proti rozsudku vrchného súdu ohlásila hlavná súkromá žalobníčka zmätočnú sťažnosť podľa čís. 1 a), b), c) § 385 tr. p., ktorú odôvodnila. Ponevác dôvod zmätočnosti uplatňovaný podľa čís. 1 c) § 385 tr. p. logicky v tomto prípade predchádza, preskúmal najvyšší súd najprv tento dôvod zmätočnosti a uznal zmätočnú sťažnosť v tejto časti za bezzákladnú. Správne vyslovil vrchný súd, že stíhanie trestných činov je podľa § 17, odst. 1 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n. vylúčené a že ustanovenie § 17, odst. 1 citov. zák. čo do lehoty k podaniu súkromnej žaloby (návrhu) treba, hľadiac k ustanoveniam § 41, odst. 1 citov. zák. a § 2 tr. zák., aplikovať na inkriminované trestné činy stíhané ešte pred účinnosťou zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n. Neobstoja námietky sťažovateľky, že z ustanovení § 42, odst. 2, veta 2 zák. čís. 108/1933 Sb. z.

a n., ktorý výslovne zrušil ustanovenia §§ 113—116 zák. čl. V/1878, možno a *contrario* vyvodzovať platnosť § 112 tr. zák. a že hľadiac na § 42 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n. má sa odst. 5 § 41 citov. zákona tak vykladať, že v prípadoch, keď obžalovací spis bol podaný za účinnosti starého zákona, majú sa použiť nielen predpisy procesuálne, lež aj materiálne predpisy platné pred účinnosťou nového zákona. Ako už vrchný súd správne uviedol, má § 41, čís. 5 cit. zák. na mysli len predpisy trestného pokračovania, nie však predpisy materiálneho práva. V § 42, odst. 2, vete 2 z. čís. 108/1933 Sb. z. a nar. nebol síce § 112 tr. zák. zrušený, bol však zmenený šom 17 cit. zák. čo do lehoty k podaniu súkromnej žaloby, a to čo do trestných činov uvedených v tomto zákone výslovne ustanovením § 42 odst. 2, veta 1. citov. zák., že čo do týchto trestných činov neplatia ustanovenia trestných zákonov a trestných poriadkov o súkromnej žalobe (súkromnom návrhu) a o zmocnení, uchylujú-li sa od ustanovenia druhého oddielu tohoto zákona, a čo do trestných činov stíhaných pred účinnosťou zák. čís. 108/1933 Sb. z. a nar. v dôsledku predpisu § 41, odst. 1 cit. zák. a § 2 tr. zák. Bezzákladná je ďalej zmätočná sťažnosť, pokiaľ dovodzuje, že čo do obžalovaného T. M. bol návrh na stíhanie podaný v dvojmesačnej lehote rátajúc od tej doby, čo sa hlavná súkromná žalobníčka o tomto páchatel'ovi dozvedela. Stíhanie obžalovaného T. M. je premlčané podľa § 13 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a nar., lebo tento návrh bol učený 18. februára 1931, uverejnenie inkriminovaného článku sa stalo 12. novembra 1929, tedy návrh na stíhanie sa stal až po uplynutí 6 mesačnej lehoty, rátajúc od uverejnenia inkriminovaného článku. Nežze mať ani za to, že premlčanie proti T. M. bolo pretrhnuté zahájením trestného pokračovania proti J. L. v smysle odst. 3 § 48 tlač. zák. XIV/1914, pretože zahájenie trestného pokračovania proti J. L. bolo už vylúčené ustanovením odst. 1 § 17 zák. č. 108/1933 Sb. zák. a nar. a § 41, odst. 1 cit. zák. a § 2 tr. zák. a nemohlo neprípustným zahájením trestného pokračovania proti J. L. byť pretrhnuté premlčanie trestného pokračovania proti T. M.

Čís. 5077.

Udržoval-li obžalovaný dlhšiu dobu intímny pomer s poškodenou, nemohla ho zpráva o jej oľahotnení priviesť do takého rozčulenia a stá-leho rozrušenia, ktoré by vylučovalo jeho schopnosť ku kľudnému rozváženiu úmyslu zavraždiť poškodenú.

(Rozh. zo dňa 13. septembra 1934, Zm IV 259/34.)

Obžalovaný M. G., keď spoznal, že jeho milenka A. K. je od neho ťahotná, rozhodol sa, že ju usmrť. Vyzval A. K-ovú na schôdzku, uskrtil ju a potom povesil na strom, aby sa zdalo, že spáchala samovraždu. P o r o t n ý s ú d uznal ho za to vinným zločinom vraždy podľa § 278 tr. zák. Obžalovaný a jeho obhájca domáhali sa zmätočnou sťažnosťou, založenou na dôvode zmätku podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., aby trestný čin bol kvalifikovaný len ako zločin úmyselného zabitia človeka podľa